

Liber

sunt r̄fgois tpari pñt et dñt. Tel dñm et meli⁹ q̄ dñscē
dere optet infirmitati. et vbi n̄ possum⁹ nos erigere. ne/
cessario optet nos humiliare et inclinare. et iō pp̄ imp/
fecrō; boīm statutū illud optuit ipsari. vñ vez ē q̄ n̄ ē
retrocedū. s̄ tñ impfecrō; boīm tolerare importunū
31. Ad illud qđ obr̄ de dilatōe charitatis. dñm q̄ illa rō
pot̄ ē ad opositū q̄ ad ppositū. q̄ em̄ charitas min⁹
se extēdit. s̄ tñ cīt⁹ optet et succurrī et adiuvarī. et primus
32 ab amor̄ cit⁹ fugit. et iō cit⁹ est revocād⁹. Ad illud qđ
q̄ obvīc⁹ et matoē hñt fideles copiā. dñm q̄ vez est si
multiplicaren⁹ psonas ita q̄ n̄ multiplicaren⁹ sanguini
ne. b̄ aut̄ n̄ est vez. et iō sicut cresceret vna p̄ aptū
33 do. ita ex alia cresceret ineptitud⁹. Ad illud qđ obvīc⁹
q̄ dñ n̄ phibet vlera scdm. dñm q̄ vez ē p̄ se. tñ phibz
p̄ ecclesia. q̄ ecclesia phibet auētate sibi diuinū data.
Rō aut̄ q̄ re dedit ecclēsie auētate sup̄ b̄ ia visa est.

Dist. xlj. de impedimento m̄rimoniū qđ venit
ex p̄pinqutate carnali que est affinitas.

Dunc de affinitate videndū est. Sup̄ egit mḡ de
sanguinitate. hic agit de affinitate. Et dividitur
hec ps in duas. In p̄ma determinat gradus affini
tatis. In t̄da agit de separātōe p̄iunctoz infra p̄dictos
grad⁹. ibi. Et est sciendū q̄ ecclēsia infra p̄dictos grad⁹
r̄. Prima ps b̄ tres pres. In p̄ma determinat grad⁹ affi
nitatis fm̄ ius cōe. In secūdo. determinat fm̄ disp̄p̄atio
nem.

D. L. D. Determinat grad⁹ affinitatis fm̄ ius cōe. a

Nunc de affinitate videndū est. q̄ greg⁹. ait.
Porro de affinitate quā dicitis pente
dam esse que ad vir̄ ex pte vxoris. seu q̄
ex pte viri ad vxoris p̄tinet. manifesta rō est. q̄ si
scdm diuinā s̄niā ego et vxoris mea sum⁹ vna ca
ro. pfecto mihi et illi mea suaz pentela p̄pinqui
tas vna efficitur. Quocirca et soror vxoris mee i
vno et primo gradu erimus filius vero eius secū
do gradu erit a me. nepris vero in tertio. Idz
vtrix in ceteris agendum est successionibus.
Uxorē xō p̄pinqut cuiuscū grad⁹ sit. ita me op
tet attēdere. quē ad modū ipi⁹ q̄ grad⁹ aliq̄ semi
na p̄pinqras sit. Qđ nimis vxori mee de p̄
pinqutate viri sui in cunctis cognatiōis gradib⁹
p̄uenit obfquare. q̄ xō aliosuz sentiūt antiq̄ p̄sūt.
Itē iulius p̄p. Eqliter vir p̄iugaf cōsanguineis
pprijs et sanguineis vxoris. Itē ysl. Hanc con
sanguinitas q̄ in p̄p viro obfquare ē. etiā in vxoris
p̄telā de lege nuptiaz custodiēda ē. q̄ p̄stat eos
duos fuisse i carne vna. P̄oq̄ cōis est illis vtrix
pentela. Itē iuli⁹ p̄p. nullū in vtrix sexu pm̄it
tim⁹ ex p̄pinqutate sui sanguis vel vxoris vslq̄ in
septimā generatois gradu vxoreducere. vel in
cesti macta copulari. q̄ sic n̄ licet cuiq̄ de sua cō
sanguitate xpiano. sic nec de sanguinitate vxoris
p̄iugēducere p̄p carnis vnitatē. Itē greg⁹. de af
finitate sanguinitatis q̄ grad⁹ cognatiōis placuit
vslq̄ ad septimā generatois obfquare. nā et heredi

Et cōcilio
magūtine
si.

In cōcilio
melde ass.

Quartus

Ad illud qđ obr̄ q̄ n̄ p̄t facere q̄ careat baptismatē 34.
dñm q̄ n̄ est sile. q̄ baptismi institutois dñm p̄ ordina
uit et p̄fumavit. s̄ psonas legitimitatē cōmisit ecclēsiae.
q̄ m̄rimoniū p̄trahit inter vñz et mulierē. et ecclēsia bas
bet plenitudinē iurisdictōis sup̄ vtrix. Ad illud qđ
obr̄ de ecclēsia interdicto. dicēdū q̄ n̄ est sile. q̄ illud si
terdictū ē ad t̄ps n̄ simplicē. nec facit psonas illegiti
mas simpliciter. sed ligat v̄ sine peccato n̄ possint. et
idco pena talib⁹ debet imponi. Ad illud quod obvīc⁹ 35
tur de Hiero. dicendum q̄ s̄cius est in dictis ecclēsiae et
Hiero. quia hieronym⁹ n̄ poterat p̄ scripturā p̄bare
esse se testem veritatis. ideo ad hoc q̄ credereb⁹ sibi opte
bat q̄ p̄ scripturā p̄bare esse verum quod decessit p̄
cabitur et dicebat. Sed ecclēsia p̄ scripturam suā po
tuit p̄bare auētate. qua p̄bara optet obedire non aliud
testimoniu quere. et sic totum patet.

spālem. ibi. S̄ alij viden⁹ p̄cedere r̄. In tertia v̄o de
scdm genere affinitatis. ondēns q̄ fm̄ gen⁹ affinitatis i
pedit m̄rimoniū. ibi. Illud etiā n̄ est p̄mittendū
similis secūdo ps b̄ tres. In p̄ma ondit q̄ debeat sepa
ri. In secūdo v̄o q̄ n̄ dñt separi sine testimonio q̄ quod
phibet p̄imitas. et determinat q̄ possint h̄c testificari
ibi. Si duo viri vel tres sanguinitatē r̄. In tertia q̄
p̄iuncti infra gradus phibitos cōmitū incepūt. disti
guit ibi genera peccator̄ circa actū carnis. ibi. Hic di
cendū est q̄ aliud sit fornicatio. aliud r̄.

tas r̄ ex plegales instrumētoz diffinitiōes sanc
ta. vslq̄ ad septimā gradu heredū p̄tēdit successi
onē. Nō ei eis succederēt nisi de p̄pāgine cognati
onis debereb⁹. His auētatibz insinuat q̄ q̄ sit affi
nitatis. et vslq̄ ad quē gradū sit obfquarea fm̄ vslq̄
ad septimum.

Determinat gradus affinitatis fm̄ disp̄p̄atio
nem specialem. b

S̄ alij viden⁹ p̄cedere in q̄nta generatōe in
ter affines p̄trahit p̄iugū. et q̄rta etiā si p̄tractū fu
erit n̄ separi. Ut enim fabian⁹ p̄p. de p̄pinqut qui fabian⁹
ad affinitatē p̄ vir et vxoris veniūt. defuncta vxo papa.
re vel viro in q̄rta generatōe iungant̄. In q̄rta
si inuēti fuerint n̄ sepen̄t. In tertia xō p̄pinqut
te n̄ licet vxore alteri accipe p̄ obitū ci⁹. Eqliter
vir iungatur m̄rimoniū eis q̄ p̄sanguinei sunt. et
vxoris sue p̄sanguineis post mortē vxoris. Ecce
hic p̄cedit in q̄rta vel q̄rta p̄pinqut cōfīniū. si
ni p̄iugū. Iuli⁹ etiā pap ait. Statutū ē vt reliquaz Juli⁹ p̄p
patris vxoris sue reliqua fratr̄ vxoris sue reliqua
filii vxoris sue. nemo sibi i m̄rimoniū sumat. reli
qua vxore p̄sanguineoz vxoris sue vslq̄ in tertiaz
p̄genē nemo i vxore sumat. In q̄rta xō et q̄nta si
inuēti fuerint n̄ sepen̄t. Ecce q̄ varie de affini
tatis obfquare loquunt̄ autores. Alij enim vslq̄
ad septimā gradu eā obfquare sanciūt. Alij xō in
q̄nto vel in q̄rta m̄rimoniū cōtracta n̄ dividūt.
s̄ illi vitatis rigore. isti misericordie disp̄p̄atioz vident
pponere. Pot̄ ei ecclēsiae disp̄p̄are in copula affi
niū vslq̄ ad tertiu gradu. sicut Gregor⁹ dispensa

uit in quarto gradu consanguinitatis.

Ostendit q̄ scđm gen° affinitatis impedit ma-

trimoniū.

Illud etiā n̄ est p̄tereūdū qđ Greg. venerio ep̄o scripsit. Sedē apostolicā p̄ulere decreuisti si mu-

lier copla nuptiali extraneo viro coiūcta cogtōi ei p̄tineat. si eo defūcto cognatio maneat. vel s̄b alio viro. cognatōis vocabula dissoluāt. vel si su-

scepte soboles p̄t legitime ad p̄oris viri cognati

onis trāsire copulā. Si vna caro fuerit. quō ali-

q̄ eoꝝ p̄t ppinqꝝ vni ptinere. nisi ptineat alte-

rīb mūne posse fieri credēdū est. Porro vno de-

functo in sup̄stite affinitas nō deleat. nec alia co-

pula coiugalis affinitatē copule p̄oris soluere va-

let. s̄ nec alteri p̄iunctōis soboles placet ad affi-

nitas p̄oris viri p̄sortū trāsire. Si q̄s ḡ sacrilego

z temerario ausu in dfuncto q̄rit ppinqtate exti-

guere. vel s̄b altero affinitatis vocabula dissipare

vel suscep̄tas soboles alteri copule ppinqtati p̄

oris credit legitime sociari. Ilic negat dei verbuz

Sed iſ. validū eē qđ dixit. Erūt duo i carne vna. Ecce b̄

phibet. si mortuo p̄mo viro vxo; el̄ alij nupserit

filios de secūdo viro genitos duce vrores de co-

gnatōe p̄oris viri. q̄ filij mediāte m̄re ad cognati-

onē p̄oris viri ptinēt. cū q̄m eoꝝ vna caro exti-

Innocēti terat. Iloc idē etiā Innocēti p̄p̄ air. Si q̄ multi-

us papa. er ad secūdas nuptias trāsierit. z ex hijs sobolez

genuerit. nullaten p̄t ad p̄sortū cognatiōis p̄o-

ris viri ptinere. Iloc āt obfūadū est v̄sq̄ ad se-

ptimū generis gradū. s̄ maxime v̄sq̄ ad tertiu z

quartū sicut supra positū est.

Agit de separōe p̄iunctōꝝ infra grad° phibi-

tos.

Ecclia infra a Etē scđdū q̄ ecclia infra p̄di-

scđos gradus p̄sangūtate p̄iunctos

separat. si aut̄ i grānt p̄iuncti sue-

rint in p̄spectu ecclie. z postmo-

dū pbata p̄sangūtate. eiusdēiu-

dicio separati. q̄rit v̄t̄ copula il-

la p̄iugū fuerit. Quibusdā v̄t̄

nō fuisse p̄iugū. q̄ nō erāt legi-

time p̄fone. s̄ tū de crīmīe excu-

sant p̄ignorātiā. z q̄si p̄iugū re-

putat. q̄ bona fide z p̄manum

ecclie p̄uenēt. v̄n filij eo-

rū legittimi habent. Alij v̄o di-

cū fuisse p̄iugū licet n̄ ecent le-

gittime p̄fone. q̄r alij p̄iuctio-

nes vocat canōes cōiugia. vbi

de p̄sonis agit. q̄z testimonio.

cōsanguineoꝝ sit dirimēda cō-

iunctio.

Ostendit q̄ nō dñt separati sine

testimoniop qđ phibet p̄ximi

tas t̄ determinat q̄ p̄t h̄c testi-

ficari. e **U**nū Urban⁹ p̄p̄.

Si duo viri vel tres cōsanguin-

itatē iure iurādo firmauerint

vel ip̄i forte cōfessi fuerint con-

iugia dissoluāt. Si donectrū

cōtigerit. ep̄ieos p̄ fidē xp̄i ob-

testent. q̄ten p̄alā fateanf sile

recogscut cōsanguineos. Sile

iudicio ep̄orū segregauerint.

alia p̄fimonia n̄ phibeanf con-

trahere. Idē notificam⁹ tibi vt

b̄cū duo vel tres ex ppinqorib⁹

el̄ q̄ accusant h̄ac ppinqtatez

iurāmeto firmauerit. vel si duo

vel tres ex antiqorib⁹ ianueni-

bus qbus b̄ ppinqtas & nota q̄

bone fame z veraci testimonij

sint remoto amore timore pre-

cio. z omni malo studio. pdicta

firmauerint. sine mora cōiugia

dissoluāt. Lōsanguineos v̄o

extraneoꝝ null⁹ accuset. vel cō

sanguinitatē i synodo cōputet

b̄ ppinq ad q̄z noticia ptiner.

Si at̄ p̄genies tota defecerit.

ab antiqorib⁹ z veraci orib⁹ qui

bus ppinqtas tota nō sit. ep̄us

canonice reqrat. z si inuēta fue-

rit sepen̄. Ecce qbus accusan-

tib⁹ z testificantib⁹ dirimēda sit

cōsanguineoꝝ cōiunctio q̄ con-

iugū vocat.

Distiguit genera p̄cōꝝ cir-

ca actū carnis.

Hic dicēdū est q̄ aliud ē for-

nicatio. alid stuprū. aliud adul-

teriū. aliud incest⁹. aliud rapt⁹.

Fornicatio licet sit gen⁹ ois il-

liciti coitus q̄ sit extra vxoꝝ. tū

spāliter intelligit in v̄su vidua-

rū. vel meretricū vel cōcubina-

rū. Stuprū p̄p̄ ē virginū illi-

cita defloratio. Adulteriū ē q̄si

alieni thori violatio. v̄n adulter-

riū d̄ q̄si alteri thori accessio.

Incest⁹ ē cōsanguineoꝝ vel af-

finiū abusus. v̄n incestuosi dicū-

tur q̄ cōsanguineis vel affinib⁹

suis abutunt. Rapt⁹ admittit

cū puella violenter a domo pa-

tris educit. vt̄ corrupta v̄xoz̄

habeat. siue puelle siue p̄tib⁹

v̄s illata constiterit. hic morte

matrimonij. q̄ n̄

d̄ci restitu. Ju

Urbani

tra b̄ q̄n z c̄li

ter sit restituto

viri fac̄da vro

ri vel cōuerso.

R̄o. dicēdū q̄ in

tli casu fac̄da ē

restituto. q̄m ee

clesia recepta fu

it. z altera p̄los

naruz iniuste ex

polita. z q̄m ec

clesia p̄t z d̄z er

roē corrigere. et

nō d̄z aliquā p̄

sonā ure suo p̄

uare. iō d̄ceptoē

cognita. si ale q̄

iniuste expolia-

tus est perat. d̄z

restituerit. z si in

traute religione

z v̄t̄ emisit p̄

debitū petere. s̄

nō d̄z nec p̄t exil

gere. q̄m obliga

uit se ad p̄tinetū

am q̄tū est in se.

Qđ q̄n z quō

debeat v̄ro re

stirui viro aut e

cōuerso. dicēdū

ḡ v̄ro aut agit

ture p̄titorio.

aut possessorio.

Zucagit p̄tito-

rio. q̄n dicit ali

quē sibi adiudi-

cari in maritum.

q̄m cum ea tra-

xit. Tunc agit

possessorio iudic

io. q̄n petit ali

quē sibi restitu

p̄ eo q̄ vir eius.

Quid sit

fuit z cū ea cōba.

fornicatio.

bitauit. Si agit

p̄titorio. et vir

excipiat. p̄mo

tractabitur exce

p̄to mariti an

q̄ sit restituto

peritio.

Stuprum

Adulteriū

siue q̄ satissim

peritio. p̄ eo q̄

p̄bata exceptio

mariti. si recta ē

p̄ncipalis q̄stia

p̄mitur. Si v̄o

agit de possesso

rio. restituted⁹ ē

mulieri etiā an

q̄ p̄bꝝ exceptio

extra de restitu

3 2

Liber

3 tione spoliatorum. lras. et extra de diuorthis. pono. excepis. qnqz casibz. Nam si obijciat mulieri publica fornicatio. et hec fuerit. pbara nisi ipsa excipiat in atrium pira vir de fornicatione. extra de diuorthis. signasti. Se cūdus casus est si obijciat psanguinitas diuina lege. p habita in conti nenti phanda. mulctatur. sed si ad ecclesiam differenda est re stitutio. nec debet copelli p sen tentiam. ne for der papa. te superinducat perplexitas. Si vero differatur. oportet fieri re stitutionem per sententiam. sed

ter debitum reddere si habeg de consanguinitate conse ntiom. etra de restitutio splo. lras. Tertius casus est si obijciatur exceptio rei iudicare a qua nō est appella tum. ar. de offi. del. causam matrimonij. Quartus ca sus est quando tanta est leuitas viri q nō potest. sufficiens caurio adhiberi. ut pote quis persequitur uxorem odio capitali. extra de restitutio spoliatorum. litteras in fine. Quintus casus est quando ille qui agit alteruz spoliavit sine ca. dīg n dīz restitu. xx. q. i. debndicto a casu. Illd nō ē vlsqzqz ver. sī tūc qn. vult redire. et al. n vult. sī n bī q obijciat manifeste. extūc incipit spoliare.

4 b Lun duo vel tres rē. Cidetur male dicere. quia p sonne p̄pinqz sunt suspecte. ergo nō debet recipit ad testificandum. Iurabat queritur qui possunt matrimonium accusare. Dīg. dicendu q accusat. ppter quā debet fieri diuortiu aut est de peccato. aut de consanguinitatis vinculo. Si de peccato fornicationis. tunc soli coniuges possunt se mutuo accusare. Alij vero non admittuntur. quia tunc sit iniuria viro. et possunt simul stare sine peccato. Si autem sit accusatio de consanguinitatis vinculo. tunc primo admitti debent consanguinei sicut suspicentes. maxime cum est accusatio de matrimonio dissoluendo. quia nō presumunt q ipsi velint. Et preterea melius scūt genealogiam q alij. et ideo specialiter in hac causa admittuntur consanguinei. Tam si sit querito de matrimonio contrahendo siue contra cro. ut suspecti repellendi sunt. vbi ille cuius filius vel filia dicitur dī. supior ē diuorthis dōcēta z honore. Q si psanguinei n affine q restitutio. eūc p̄t admitti extra

H intelligētiā p̄ntis distictōis i q agit de affini tate. ñmo pcedē p̄modū narratōis. scđo p modū inq̄stōis. Quātū g ad p̄mū. ñmo ñnotā dū dīa. scđo ño ñnotāda ē triple. norula. ñmo ci at. rēdēdū ē q differt et affinē et ē psanguineū. Nam psanguinitas venit ex carnis p̄pagine. sī affinitas ex carna li cōmixtōe. ñlspōsta ē psanguinitate. vñ affinitas dif finit sic. Affinitas ē primitas p̄fona ex carnali copula pueniles. oī carē p̄cela. intelligē qntū ē de se. tñ p̄supponit psanguinitate. vñ si q̄ cogscit mulierē. efficiſ. affinitas oī psanguinitas mulieris p̄illā cōmixtōe. et ecō uero i muliere. Scđo intelligēdū ē q̄ affinitate differt gen̄r grad̄. nā gen̄ attēdī p̄m pluribz catō cōmixtōis siue a pte cōmixtōis. sī grad̄a pte sanguinis p̄pagatōis ap̄ qd̄ ño. mutat nuptia gen̄ sī generata gradū. Un an tiquis tria gñā psanguinitas ē p̄sueverunt. Primi sur git ex psanguinitate et p̄ma carnis cōmixtōe. Secundū sur git ex affinitate et scđo carnis cōmixtōe. Tertiū surgit

Quartus

nei antiq̄ et maturi. Q si būn velint testificari. tūc oēs exeranci p̄t accusare nisi alio obijciat. utputa si facta fuit denūciatio q̄ m̄rimoniū accuter q̄ nouit. si ille p̄t aderat et racet. exēc accusare n̄ p̄t. Si ño fuit abiens v̄l postmodū didicit matrimonij impeditum. si hoc iureirando fir mauerit ē admittend. q̄ de h̄bz q̄ m̄rimoniū ac cusare p̄t. cū in tua. et infra. Ali cubi tñ sine dīa oī vult accusare admittit. q̄ h̄bz obestat. s. fua re ordinē p̄s di cū. et Altō ē fornicatio. alij

stupū rē. Querit vir ista sint diversa p̄ta fm spēm et q̄tū ad gen̄ p̄t. Et q̄ n̄ vñ. q̄ sūt ē idē p̄ceptū. sīz non mechaber. et circa actū vñ. vñ sola circūstātia differe. ī q̄ nō ē nisi accidental dīa. In oppositū ē p̄mū p̄t catū bī rōnē sūa a defectu circūstātē. sī adulteriu dīq̄ alid̄ cogscit. sī vulgarē. sī fornicatio q̄ solutā. q̄ sunt diuersa p̄tō genera. Dī. dī. q̄ ista tñ differt accidentē. Imo sūt diuersa gñā p̄ceptō. et talia opter s̄fiteri. qm̄ et si videat sūlī differe circūstātia q̄ iudicat ē accidentālis p̄ptas. tñ ipa circūstātia cōpata ad p̄tē ē cōntial. q̄uis cōpata ad actū sit accidental. et iō n̄ variat gen̄ act̄. sī p̄tē. Dī. q̄ obijcit q̄ nō est ē idē p̄ceptū et circa cūdē actū. dī. q̄ bī n̄ sp̄cīt q̄ possint ē diversa p̄ta. p̄ eo q̄ circa cūdē actū. et ē idē bonū cōtingit m̄tēpl̄ obligari dī. Stupū p̄p̄ est vñ. vñ illicitā defloratio. Qd̄ q̄b̄ sit mai p̄tē. vñ stupū. an adulteriu. Et q̄ mai sit adulteriu p̄z et oī diem p̄tē. q̄ p̄mitit maiora. et q̄datū dīcē dit. Ampli p̄ adulteriu inturta q̄s viro. p̄ stupū non vñ. vñ q̄ nō ē adulteriu alligata n̄ peccati nisi i dīu. sī adulteriu i dīu et i primū. q̄ rē. Cōtra. nobilior ē cōstitas vñ. vñ gñā q̄ vulgarē. q̄ gñā ē p̄tē qd̄ ē vñ. vñ gñā. q̄ vñ galē decō. sī stupū ē vñ. vñ gñā. q̄ rē. Itē corrupit vñ gñā aliquā aufer et bonū irrecupabile. sī sī adulteriu. q̄ rē. Rē. dī. q̄ p̄ mai p̄tē p̄tē ad inuicē cōpata se h̄nt sīc exceedēta et excessa. Un si cōpētō cōtū cū vñ gñā ad cōtū cū vñ gñā soluta. dīformē ē vñ gñā deflorata cogscere. attī gravi p̄peccat q̄ adulteriu. q̄ maḡ ledit républicā. et magis offendit vir. et magis ge nerat infamia. Obiecta at. p̄cedūt ḡ diuersas vias.

Ex scđo affinitate et tertia carnis cōmixtōe. Ex p̄plū ētī frāt̄ tu. etrabit cū maria. ipa ē affinitas tibi ipmō genere. Si ñbā mortuo frē tuo cū alio. ipē erit affinitas tibi sīc cūdō gñā. Si ipa mortua ipē vir ñbā cū alia. illa mulier cēt̄ tibi affinitas i tertio gñā. Sī gñatō siue p̄pagatio gradū mutat affinitatis sīc psanguinitatis. Sī ista tria gñā p̄sueverūt ē antīq̄. nūc at sīc parebit p̄ nō statū sī p̄mū gen̄ affinitatis alij cōstellatō. Terrio intelligēdū ē q̄ differt vir mulier affinitis generet. plē de psanguinito meo an de eētēo. Si de psanguinito. ples gñata n̄ ēmībī alligata vinculo affinitatis sīc psanguinitatis. Si ño de alio. sī iura moderna nihil oīno reputat m̄bi ac tinere. Antīq̄ tñ sīc p̄tē ex decre. greg. et bī l̄ra. iudica bāk affinitas n̄ p̄mō ḡdū sīc scđo. sīc exp̄le p̄tagit i l̄ra. et p̄ illo tēgē maxime intelligit iste versus. Mutat nuptia genus. sī generata gradū. q̄ mulier affinitis m̄bi. q̄ fuie vñ. vñ frateris mei. si nubat alij generat m̄bi affinitem in alio gñā affinitas. Si ño generaret plē. sīc generaret

mib⁹ affinē. nō alio genere s̄z ḡdu. hoc tamē est retracta
rū q̄tū ad v̄trunc⁹ q̄ ius nouū. extra de sanguinitate.
et affinitate. nō debet. et i decretalē edita cōcilio genera
9 li. vbi exp̄st̄r̄ tractatur v̄trunc⁹. **D**is v̄līs qdā regu
le sūt notāde. Prima ē q̄ ipmō ḡne affinitatis non licet
phere v̄lī ad quartū gradū inclusiū. sicut r̄ de s̄gūi
nūtate. Q̄ si quartū gradū velis cognoscere. recurre ad
plonam mediāt̄ q̄ tracta ē affinitas. et q̄tto gradu di
stas ab illa r̄t̄o gradū distas a plona cui es affinis. et
si contraristi cū muliere sacrus es affinis sanguineis q̄t
to gradu aliq̄s ē affinis sanguinei v̄ros tue. r̄tto ḡ
du ē r̄bi affinis. et si artiner el in q̄tto gradu. artiner et
tibi. et sicut nō liceret v̄ro contrahere i r̄ali gradu. ita n̄
10 ibi. Secūda notula q̄ er q̄ tracta ē affinitas. mortua
plona mediāt̄ q̄ contracta ē. nihilomin⁹ māer affinitas
p̄ eo q̄ vinculū p̄petuū sicut et sanguinas. ideo minime
pot̄ contrahere cu plona affini. **xxy. q. x.** Frafinitas.
11 Tercia notula q̄ affinitas contrahit nō solū p̄ m̄mō/
um. sed etiā q̄ coitū fornicariū sicut dicit extra de sanguini
nūtate. fratermitate tue. et s̄z q̄ hoc dubiu ē. iō rō
bius inſtitūt̄ relati⁹. His aut̄ p̄libatis ut mō inq/
sitione p̄cedam p̄nt̄ hic tria queri. Primo querit v̄t
p̄ oīm̄ coitū contrahit affinitas. Secundo v̄t affinitas
transat ob vno in alterum. Tercio. v̄t affinitas im/
pediat matrimonium. **Q**uestio 1. a.

Circa quā sic p̄cedit et ostendit q̄ p̄ oīm̄ coitū sive
legitimum sive fornicariū contrahit possit affinitas. **xxy.**
q. iō subō fornicatus fuerit cū muliere. et frater ei⁹ v̄ro/
r̄e duxerit sup̄ eo q̄ frater eius crīmē celauerit. peniteat
se p̄ annis. Et hoc nō ob aliud nisi q̄ illa facia ē affi
nis fratri. ḡ. 26. Itē extra de q̄ cognouit sanguineis
v̄ros sive exp̄st̄s dī q̄ nō p̄ petere debitū i decretalī illa.
transīt nobis lī. Sed h̄ non ēnīt̄ p̄p̄ affinitatē. ḡ p̄
coitū fornicariū contrahit affinitas. Itē ratione videatur
q̄ non est ob aliud q̄ contrahatur affinitas p̄ coitū nisi
q̄ est carnis cōmītio per qua vir et mulier fuerit vna
caro. sed hoc nō ēm̄ est i actū legitimum. v̄erūt̄a somi/
caro. **fm̄ ḡdr̄ 1. Lox. xij.** qui adheret meretrici vnum
corpus cū ea efficiat. **H**ic frater sui natus de for
nicatione ita estribi consanguineus. sicut si esset de legiti
mo matrimonio natus. si ergo p̄ actū fornicariū contrahit
affinitas consanguinitas. pari rōne affinitas. **C**ontra
xxy. q. viii. extraordinaria pollutionē circa materiales af
ficiū (s̄ita esse p̄literit̄) nō videat m̄rimoniū impedit.
sed fornicatus actus ē extra rectū ordinē. ḡ nō impedit
matrimonium. sed affinitas impedit. ḡ ibi nō contrahit af
finitas. Itē affinitas est vinculū legitimū q̄d est insti
tutū a deo et ob ecclesia. ergo cū fornicatio sit actio contrah
itur consanguinitas. p̄ coitū fornicariū nō iungit insolubiliter.
immo solubiliter. ḡ munīq̄ p̄ illū coitū contrahit
affinitas vinculū. **C**it per coitū extra matrimonium
non contrahitur irregularitas ad ordinem suscipiēdū.
ergo pari ratione nec illegitimitas ad matrimonium
contrahendum. Si ergo affinitas facit illegitimitatē
12 videtur per talēm coitūm affinitas nec debet nec po
test contrahi. **P** dicendū et affinitas generaliter cō
trahitur p̄ om̄e coitūm q̄ est mortuo sanguinum. Et
ratio bius est. q̄ affinitas non contrahitur nisi rōe v̄ni
onis. tunc aut̄ dicuntur vna caro fieri quādo p̄ commi
tionei seminū sit consumatio illius operis. Si ḡ aliq̄
ueniant. sive contra naturam polluendo extra vas il
li v̄sui deputarym. sive inuadendo claustra. ita q̄ opus

nepharium nō sumel. affinitas contrahit nō iudicat fm̄
q̄ dī. **xxy. q. viii.** extraordinaria. Q̄ si videat dici cō
trariū. extra de eo qui cognouit sanguinem. fraternit
ati. et dī. q̄ illa separatio nō sūt proper affinitatem.
sed p̄pter publice iusticie honestatē que contrahitur et
p̄ptis sponsalibus. **A**lo ilud ergo q̄d obiectur i cō
trarium de extraordinaria pollutionē iam p̄ter respon
sio. q̄ ibi nō sūt seminū committi aliqua. ideo nō dicū
tur vir et mulier vna caro efficiat. **A**l illud q̄d obiect
vinculū legitimū ē a deo iustitū. dī. q̄ fornicatio
duo sūt. s. actio substrata q̄ est naturalis et deformitas
voluntatis qua aliquis vult cognoscere non suam. sive
circa ipm̄ actū defectus circumstātie. Quantū edīmūz
est actio naturalis bona ta deo. q̄tum ad secūdū dī de
fectū et deformitatē. et sūt nomē virtū. vinculum q̄ affi
nitatis. **H**abitur rōne primi nō rōne secundi. **A**l illud
q̄d obiectur q̄ est vinculū insolubile. dicendū q̄ actio
transīt v̄ plurimū relinquit effectū p̄petuū. sive v̄t me
lius dicam. diuturnū. v̄p̄aret. q̄ sicut fornicatio idu
cit carnis corruptionem. sic v̄ros cognitio efficit cor
poris v̄tione. et qm̄ exq̄ cognouit necesse ē uenisse. iō
ce hac coniunctōne resultat vinculū insolubile. Et ē exē
plū. q̄ sicut ex uno actu tali p̄t. p̄les generari q̄ vinculū
lo p̄cepto alligatur patri et matri. sic p̄t affinitas ge
nerari. quādo talis cōiunctio ē introducens affinitatē
nō cōseruans. ideo ipa crītērē trāitoria p̄t et affinitas
diuturna. **A**l illud q̄d obiect de irregularitate ad ordi
nes. dicendū q̄ cognitionis mulieris nō generat irregulari
tate nisi p̄t inducit defectum sacramēti. et qm̄ defect
sacramēti p̄supponit aliquod esse sacramēti. et p̄ p̄i
nationē perfectionis. hinc est q̄ irregularitas nō ēb̄t
per coitū extra m̄rimoniū. sed affinitas respicit v̄ni
tate carnis et corporis. et hec est cōs̄ tam actū fornicatio
q̄ legitimo. ideo p̄t causare affinitatē. nō irregulari
tatem. **Q**uestio 1. b.

Utrū affinitas trāctor in alter. Et q̄ sie videat. **xxy. q. viii.**
Traditū. et ifra Juli p̄p̄. Relictā sanguineis v̄ros
sūt nullū ducat v̄ro. s̄z sanguinei v̄ros sive affines.
Et v̄rō affinitas efficit illegitima ad ībēdū. nō p̄p̄ aliq̄
nisi p̄p̄ affinitatē. ḡ. 26. Itē i s̄lōvenī. ca. P̄t̄o duo cō
sanguineis v̄ros v̄t v̄ro alterā p̄ alterā nubere publ
ice hōestas iusticia īdicit. Itē carnal cōmītio īdō iū
git v̄t. **fm̄ ḡdr̄ 1. Lox. xij.** q̄ p̄t̄ se cōcēit. et p̄t̄ ḡd̄. et ad
tles descedit affinitas. ad q̄s ḡd̄ p̄t̄ sanguinas. s̄z.
v̄los ad q̄tū ībēdū. Lū ḡ sanguinas trāctor ī alter. ḡ et af
finitas. **fm̄o p̄z. q̄ si aliq̄ ēm̄ib⁹ sanguineis ipm̄o**
ḡdu ḡnat m̄ib⁹ sanguinei sc̄o. ḡ. 26. Itē oīc̄ sile ḡnat
sibi sile. et q̄cū v̄t et eidē sile cādē inf̄ sile cādē. ḡ si aliq̄
v̄ro habeat duos v̄ros et aliq̄ v̄ri illas duas v̄ros. cū
istud v̄ri sūt̄ q̄d̄ cādē m̄leris (v̄t p̄z s̄lēderāt̄) erā iste
du m̄leres cādē v̄ro. ḡ oīc̄ sibi attrinē. ḡ. 26. **C**ontra
vbi ēb̄t̄ affinitas. ad ligat v̄t sanguinas. s̄z nūq̄ cū fi
lia fris sūt̄ q̄d̄ ībēdū. ḡ nec cū filia v̄ros fris q̄ē affi
nitas sive mortuo. Et nūb̄t̄ īb̄t̄ ībēdū. n̄ dī reprobēt̄ble
iudicari vbi dī q̄p̄t̄ sanguinas. Itē si affinitas surgit
ex affinitate. ḡ cū aliq̄ vir īb̄t̄ ībēdū. cū alia. q̄d̄ ēm̄is
sūt affinitas. ḡ. ībēdū cū vna n̄p̄ ībēdū cū alia. q̄d̄ ēm̄is
feste fallū. q̄t̄ ībēdū cū nlla posib⁹ ībēdū. Itē esto q̄ aliq̄
ībēdū cū v̄ro aliq̄ ipm̄o mortuo q̄ v̄rō efficiat affinitas
Si v̄ro efficiat affinitas sanguineis. ḡ m̄lto maḡ ipm̄o v̄ro
ḡ n̄p̄t̄ sanguineis v̄rō cognitio ab alio v̄ro. q̄d̄ ēm̄is sūt̄ in
conuenientē. Itē si affinitas generat affinitatē. cūz carnis
cōmītio faciat v̄nūtē. et ḡdu attunētē. **fm̄ p̄m̄o ḡdu r̄c**

Liber

semper manebit affinitas propter commixtionem. et sic erit processus in infinitum in affinitate quod est manifeste falsum. g. et hinc scilicet affinitas per commixtionem carnis generet sive 17 faciat affinitatem. ¶ Dicitur ergo differt vinculum affinitatis et sanguinitatis. Quoniam vinculum affinitatis est vinculum sanguinis et accidentes. Vinculum sanguinitatis est vinculum per se. et quoniam omnes per accidentes necessario habent ad ipsam. hinc est per affinitates necessario presuppositum sanguinitate et supradictum commixtionem. et ex his duobus surgit quod illud quod est per accidentes non habet utrum multiplicandi et diffundendi se nisi per illud quod est enarratio per diffinitionem et descriptum affinitatis secundum hanc attendit a parte sanguinitatis solu. non a parte commixtionis. Ita est de natura vinculi. Unde sanguinei vironis petri ita sunt affines et velut ad quemque genus sicut et sanguinitate alligantur virorum. sed vero petri ex hoc quod nubitur alii cum per accidentes iuncta sit sanguinis petri. non propter hoc generat vinculum affinitatis secundum veritatem. sed si generatur hoc et solu secundum publice iusticiam honestatis. quod quemadmodum trahitur in sponsalibus. et secundum hunc modum fuerunt antiqui secundum genus affinitatis et tertium. quod magis pertinebat ad publice iusticiam honestatis quod ad affinitatem sicut cano secundo posse expresse dicit si quis accedit. et quod piculus erat ad ista teneri. id est optime reuocari. excepto primo genere affinitatis. Et ita dominus quod secundum veritatem et secundum genus affinitatis non generat affinitatem ut quod est affinitas affini. vel quod est iunctus carnaliter cum aliquo. per hoc effectus affinitatis suis. uno solum sanguinis. nec surgit affinitas ex sanguinitate et affinitate. sed solum ex sanguinitate et carnis commixtione. et res 18 ad hoc inducuntur secundum. ¶ Ad illud quod obiectum est de illis duabus auctoritatibus. dominus quod retractare sunt. nec ille prohibet iunctos ratiocinare. propter vinculum affinitatis sed propter iusticiam publice honestatis. ¶ Ad illud quod obiectum est de commixtione adeo tuncit ut per pagatum. dominus quod si loquitur in se quod se falsum est. nam pater non potest trahere cum filia quam cognovit. sed vir potest trahere cum muliere quam cognovit. Habet enim hoc veritatem per accidentes presupposita sanguinitate. quod patet. quod vero vir ita propinquus effectus consanguineis viri sicut et ipse. et per vinculum per accidentes. id non pretenditur nisi secundum pretensionem sanguinitatis. et id non sequitur quod affinitas generet affinitatem sicut consanguinitas consanguinitatis. 19 nitarum. ¶ Ad illud quod obiectum est de sile generata sile. dominus quod verum est quod se loquendo. si illud quod assilatur inest ei secundum quod generat. unde leprosus generat leprorum. et calculus calulosum. quod ibi est corruptio vis generativa. Sed tamen manus non necessario generat manus. quod defectus ille non respicit generatorem secundum quod est generans. Et quod affinitas per accidentem respicit aliquem. id non diffundit eam in alterum. nec in eum quod per pagatum. nec in eum quod carnaliter commixtum. Unde non est versus. Mutat nupera genus sed generata gradus. scilicet affinitas nullus est velit ipsum trahere et exponere secundum quod coparet primaria moderna. ut per rationem matrimonii contrahat genus affinitatis. et per generationem genus affinitatis. Primum enim intellectus est verius.

Quæstiōnē **iii** **c**
¶ Utrum affinitas post matrimonium impedimentum est. Et sic videt. xxxv. q. iij. equaliter contingatur quis propinquus suis et viris suis consanguineis. Itē Leuit. xviii. Turpitudinem viroris patris tui non reuelabis. quod nullus potest trahere cum viro et patre. sed non est ob aliud nisi ob vinculum affinitatis. g. xc. Itē hoc ipsum arguit per rationem. quod turpitudine viroris est turpitudine virtus. sed turpitudine consanguinei non est aliquatenus per accidens conjugalem revelanda. ergo nec virorū viri in conjugium assumenda. Item proximitas

Quartus

vinculum tamen in sanguinitate quod est affinitate est ex sanguinis unitate. ergo si sanguinitas propter unitatem sanguinis impedit paritatem. quod est affinitas. cuius vir et mulier habent unam caro rem communem seminum. Cetero in lege erat prohibita ducere uxori. huiusceptum erat ducere uxori fratris. et illa est affinitas matrimonii non impedit. Itē magis iungit aliquid aliquid quod iungit per se et immediate quod est medicare. sed vir quod cognoscit mulierem potest ei iungi matrimonialiter. ergo multo magis consanguinei ipsius viri. Itē. secundum iura consanguinei succedunt defuncto rebus suis in quibus habuit dominium et possessionem. sed vir habuit dominium in mulierem quod matrimonium. ergo secundum iura consanguinei debent et possunt habere dominium in corpore suis. quod matrimonium. g. xc. ¶ Itē commixtio carnalis est ad tempus. et matrimonium est vinculum insolubile. si magis vinculum solvit minima. cum commixtio corporis matrimonii non possit impeditre. ergo nec affinitas inde contrahatur. ¶ Dicendum quod affinitas impedit matrimonium. sicut habetur extra de sanguinitate et affinitate. et hoc intelligendum est de affinitate quod precedet matrimonium. tractionem non de ea que sufficiunt. Si enim procedat. impedit trahendum et dirimit iam tractum. quod facit personalis illegitima secundum eundem modum et per easdem rationes per quem modum et per quas rationes facie consanguinitas. Si autem sequatur matrimonium non potest ipsum dissoluere. cum sit vinculum insolubile. Si tamen tractum est consummatum. ambo sunt ad continentiam monendi. Si vero tractum est et ratificatum per verba de presenti. cum solus non possit nisi ingrediatur alterius iugur religionem. sicut habetur extra de questione iugorum. necessario oportet quod ille qui malicie cognoscit consanguineam aliquam reddat debitum si illa non vult continere. aut in religione ingredientur. extra. de eo quod cognoscit consanguineam veritas sue. discretionem. et infra. ubi dicitur quod tenet redditum debitum. cum non debeat coniunctus sine culpa iure suo purari ipse autem non debet exigere. quod reddidit se inhabilem. sicut dicitur secundum te. transmissio nobis. g. xc. ubi dicitur quod redditus non sine graui cordis dolore accedit. sic ergo concedendum quod affinitas procedens matrimonium quodcumque ad primum genus. ita impedit matrimonium ut consanguinitas. ¶ Ad illud quod obiectum erat ducere viro rem fratri. dicendum quod hoc verum erat in causa scilicet cum frater mortuus erat sine semine. quod missa erat eis perfecta benedictio in semine. ideo non debebat pati leprosum quod alius esset qui videlicet sine semine si haberet propinquum qui suicitaret. nunc autem quod est sublatum est. sic spedit omnino sicut consanguinitas. ¶ Ad illud quod obiectum erat ducere viro magis contingit mulieri. Dicendum quod verum est. sed quoniam ille actus consonat et consequitur matrimonium. hinc est quod vinculum nullum ibi concurreat in eum vel rum et mulierem quod matrimonio potest impeditur. Amplius sicut predictum est cum affinitas sit vinculum per accidentem. presupponit vinculum per se scilicet consanguinitatem. et quod nemo sublapsus est consanguineus. hinc est quod mulier non afficitur affinis viro sed eius consanguineus. ¶ Ad illud quod obiectum erat secundum iura consanguinitatis debent succedere. Dicendum quod verum est in illa hereditate quam potest quod alii coicere et dare. Sed vero est adeo bonum probum quod nec charitas coicat que facit ois communia. et ideo illud ius numerus se extendit ad virorum. ¶ Ad illud quod obiectum erat ultimo quod carnalis commixtio est ad tempus. dicendum quod quoniam sit ad tempus. tamen habet effectum perpetuum. scilicet affinitatem. ut prius visum est. et per illam impedit. et sic patet totum.